

VIDA-VERITAT-LLIBERTAT

i

VIDA-VERITAT-LLIBERTAT-IDENTITAT

“Las libertades eran tan catalanas, tan entrañadas en el alma colectiva, tan peculiares, que sólo las gentes de Cataluña podían entenderlas y guardarlas”

Francisco Elías de Tejada (1917-1978)

“(…) dels catalans se'n dirà ‘els compatriotes de la veritat’ (...)”

Francesc Pujols (1882-1962)

Jo, als meus 73 anys, declaro que estic a favor de **VIDA-VERITAT-LLIBERTAT**. I a més, com a català, estic a favor de la **IDENTITAT**. Per a mi, com a català, la **IDENTITAT** a que em refereixo és la **IDENTITAT CATALANA**. Però per a qui es senti part d'un altre poble, el poble X, la **IDENTITAT** seria la **IDENTITAT DEL POBLE X**.

I com que n'estic a favor, proposo:

--- a tothom: col·laborar per la **VIDA-VERITAT-LLIBERTAT**,

--- i a tots els catalans (es sigui català bé per família, o català bé nouvingut-de-quan-sigui que ha escollit lliurement ser català): actuar per la **VIDA-VERITAT-LLIBERTAT-IDENTITAT CATALANA**.

Aquesta és la “solució” (millorable?) que he trobat a la pregunta que formulava al darrer enviamment: **QUINA TERNA PER “EL CAS CATALÀ”: VIDA-VERITAT-LLIBERTAT, o bé VIDA-IDENTITAT-LLIBERTAT?**

He convertit la terna *urbi et orbe* **VIDA-VERITAT-LLIBERTAT** en la quaterna catalana (o de qualsevol poble que és -no “nació sense estat”, com tan acadèmicament i covarda es diu, sinó-nació amb estat ocupant, és a dir, ocupada per un estat enemic invasor i ocupant; els pobles que tenen -o que accepten tenir- estat propi, no tenen aquest tipus de “problemes d'identitat”) **VIDA-VERITAT-LLIBERTAT-IDENTITAT CATALANA**.

Com he arribat a aquesta terna/quaterna que des de fa una setmana considero inseparables?

Resumint molt, hi he arribat veient que

---la **VIDA**, a qualsevol escala que es consideri, està amenaçada des de múltiples àmbits i és atacada per diferents factors destructius

---però mai m'he trobat que els responsables de prendre decisions que porten a amenaçar o a destruir la **VIDA**, diguin que ho fan amb aquesta intenció destructora. Ans el contrari, tots els partits, estats, exèrcits, empreses, lobbys, etc., sempre presenten les seves actuacions com a favorables a la **VIDA**

---així doncs, per saber si quelcom en realitat està a favor o en contra de la **VIDA**, cal poder esbrinar quina és la seva funció real, és a dir, cal cercar i saber la **VERITAT**... o cal aproximar-se el màxim possible a la **VERITAT**

---i per poder arribar a aproximar-se i a conèixer la **VERITAT**, cal que tothom puguem investigar sense restriccions, que tothom puguem confrontar i debatre les posicions, que sigui possible “contrastar hipòtesis diferents”, etc. Cal, doncs, que hi hagi **LLIBERTAT**.

I connectant entre sí aquest tres elements, vaig arribar a la “fórmula” VIDA-VERITAT-LLIBERTAT.

Com explicava al darrer missatge, durant un parell de dies havia preguntat a una vintena de persones (la majoria catalanes): “Siusplau, valora entre 1 i 10 aquesta tríada: VIDA-VERITAT-LLIBERTAT”, i havia obtingut un 8, un parell de 9, i tota la resta, 10.

Però després de veure el partit Depor-Barça amb “dos amics de tota la vida”, l’amic A. R. A., justament no-català però que està bàsicament d’acord amb el que plantejo a LA GOTA CATALANA, va contestar-me... ¡4!

Explicació que em va donar?

Que la terna VIDA-VERITAT-LLIBERTAT és universal, pot ser acceptada per qualsevol (bona) persona de qualsevol lloc del món, però -em va dir- “Tu vols bastir un eina per aconseguir que Catalunya torni a ser lliure, oi?”. Davant la meua resposta afirmativa, va continuar: “Doncs et proposo canviar VERITAT per IDENTITAT, o sigui que la terna seria VIDA-IDENTITAT-LLIBERTAT: cal que actuar per la VIDA i per la LLIBERTAT signifiqui reforçar la IDENTITAT CATALANA”.

Aquestes observacions i algunes aportacions (per cert, contradictòries) rebudes (gràcies Annamaneu, Oriol, Josep Maria, Josep!) m’han portat no a escollir entre la terna VIDA-VERITAT-LLIBERTAT i la terna VIDA-IDENTITAT-LLIBERTAT, sinó a ampliar la “terna universal” **VIDA-VERITAT-LLIBERTAT** en la “quaterna catalana” **VIDA-VERITAT-LLIBERTAT-IDENTITAT CATALANA** (extensible i adaptable a la identitat de qualsevol altre poble).

I he anat fent la meua “enquesta” preguntant a continuació: “De totes les personalitats, de tots els personatges, de totes les autoritats, etc., que tenen accés als altaveus socials perquè són dirigents en algun o altre àmbit de l’actual societat sigui a escala mundial, europea o estadoespanyola, ¿quin o quins noms associes a VIDA-VERITAT-LLIBERTAT? I circumscriuint-nos a l’àmbit català, ¿quin o quins noms associes a VIDA-VERITAT-LLIBERTAT-IDENTITAT?”. Només una persona m’ha donat un nom per l’àmbit català: el d’un cantautor (que, a més, jo diria que gairebé només té accés als alguns determinats altaveus públics catalans). La resposta dels demés -en general, ràpida i contundent- ha estat: “NINGÚ!”.

Conclusió: estem dirigits:

--- a escala mundial, europea o estadoespanyola per personalitats, personatges, autoritats, etc. que, com a mínim, no associeiem a VIDA-VERITAT-LLIBERTAT,

--- i a escala catalana, per personalitats, personatges, autoritats, etc. que, com a mínim, no associeiem a VIDA-VERITAT-LLIBERTAT-IDENTITAT CATALANA.

I em sembla que, arribats fins aquí, poques persones de les que NO sortim als censurats i censuradors altaveus socials es negarien -jo no ho faig pas- a avançar més i concloure que **tots els dirigents que tenen un pes sobre la societat, en realitat actuen en contra nostre.**

El proppassat 29 de març vaig publicar el text [Com saber si un dirigent català actua a favor dels catalans?](#)

Per respondre aquesta pregunta cabdal que en aquest temps-de-confusió-però-també-de-molta-esperança es fan molts catalans, proposava -i proposo- aquest criteri: “-si un dirigent català actua ara inserint-se en la nostra Història per tal d’aplicar-la a l’actualitat i de prolongar-la, és un dirigent català; – i si un dirigent català actua ara negant o amagant la nostra Història, és un dirigent anti-català... per molt que pugui proclamar-se independentista”.

Ara hi afegeixo un segon criteri: - si un dirigent català actua a favor de VIDA-VERITAT-LLIBERTAT-IDENTITAT, és un dirigent que actua a favor del poble català; – i si un dirigent català actua ara negant o amagant la VIDA-VERITAT-LLIBERTAT-IDENTITAT, és un dirigent que actua en contra del poble català i per tant és anti-català... per molts cognoms catalans que tingui i per molt que pugui presentar-se com independentista, fins i tot com independentista de soca-rel.

Considero que els dos criteris són complementaris ja que, agafant les dues frases que he posat com encapçalament:

---els catalans érem el poble més lliure d'Europa (segons en Francisco Elías de Tejada, que convé saber que es definia a sí mateix com “Extremeño de sangre andaluza y educación castellana”) i TORNAREM A SER-HO,

---i els catalans també teníem un profund respecte a la veritat fruit d'unes lleis que eren la pràctica del poble escrita (és a dir, de baix cap a dalt), del concepte català d'autoritat, de l'absència de corrupció social, de l'exigència de ser bons professionals, de “tenir armes ofensives i defensives de dia i de nit a casa sense cap impediment”,... tal com vaig anar descobrint i tal com resumeixo a [“Conèixer els catalans d'abans de 1714”](#). I quelcom d'això ens queda en el nostre interior, malgrat el procés de castellanització ([el genocidi català](#)) sofert des de molt abans de 1714. I (suposo que) per aquests antecedents, En Francesc Pujols es va permetre vaticinar fa més de 50 anys que (aviat!) serem (de nou?) coneguts com “els compatriotes de la veritat”.

I respecte de la primera (**VIDA**) i de la darrera (**IDENTITAT**) “peces” de la “meva quaterna catalana”:

--- **VIDA**: en el [meu text mencionat](#) només apareix un cop, i és al penúltim paràgraf, on demano al lector que “faci l'esforç d'estudiar aquests fullets, d'obrir-se a que aquells catalans eren diferents i concebien el món d'un altre manera, i d'ensinistrar-se en anar-se situant en com ells veien el món, la vida i les coses. Estic convençut que podem aprendre molt PER APLICAR-NOS-HO ARA!!!”.

Per què aquesta absència de la paraula “vida” en aquest text, que reflecteix l'absència del mot “vida” en el que vaig llegir per poder-lo escriure? L'explicació que se m'acut (alguna millor?) és perquè MAI fins el recent desenvolupament de les enormes indústries destructives modernes, la vida no estava amenaçada per altres raons que les que tothom coneixia perquè formaven part de la vida conscient de tota la població: les guerres amb les conseqüents batalles, represàlies, etc. No és fins a les recents dècades que els atacs més greus a la vida són desconeguts -excepte el risc armamentístic- per a la immensa majoria de la població ja que **se'ns enganya intencionadament des de TOTS els àmbits del poder**: els productes químics i els transgènics en l'agricultura (que són presentats com la solució de la fam al món), els fàrmacs químics (que són presentats com imprescindibles per no estar malalts), el sistema sanitari (que és presentat com el garant de la salut de la població), les freqüents fumigacions (que els seus impulsors dels USA van batejar amb el desorientador nom de “chemtrails”) de les ciutats i dels camps (i que són presentats... ¡¡¡com si no existissin!!!), etc. Per això **ARA sí cal posar la VIDA com la primera reivindicació, i la DEFENSA DE LA VIDA com l'activitat més important. I això és decisiu pel poble català ja que, amb el silenci còmplice dels nostres dirigents actuals, [estem patint un genocidi planificat i executat per La-Zarzuola/Estado-Español des de molt abans de 1714.](#)**

--- **IDENTITAT**: no apareix ni un sol cop en el meu text mencionat perquè tampoc m'ho vaig trobar ni una sola vegada en el que vaig llegir referent al llarg període anterior a 1714. I és absolutament lògic: el problema de la identitat del poble català no existia abans de 1714, i només comença a aparèixer quan perd la llibertat, i s'agreuja amb el pas del temps... ja 303 anys!

Per això insisteixo en que [1714 marca un abans i un després](#), i en que a partir de 1714 no es pot parlar de poble català ja que un poble que no és lliure, no és poble. A partir de 1714 desapareixem dels mapamundis i no hi ha res català: ni justícia catalana ni ensenyament català ni universitat catalana ni economia ni, especialment en l'actualitat, dirigents (polítics i d'altres) catalans. TOT és “estadoespañol en territorio catalán”. L'únic que queda de català és la TERRA

CATALANA, que no se l'han pogut endur... per molt que sí s'han emportat els fruits de la terra catalana. I la NOSTRA TERRA continua, afortunadament, sent un potent i importantíssim factor de catalanitat... dels qui hi hem nascut... i també dels qui hi han arribat des de qualsevol lloc.

Conseqüència: **per saber si els actuals dirigents catalans actuen a favor o en contra del poble català**, al criteri “**Com es situen respecte de la nostra mil·lenària Història?**”, proposo afegir-hi el criteri “**Com es situen respecte de VIDA-VERITAT-LLIBERTAT-IDENTITAT?**”. I em temo que la resposta es cada cop més concloent, oi?

Però sóc optimista ja que l'experiència m'indica que en molts (tots?) els àmbits i en moltes (totes?) les professions hi ha alguna(es) persona(es)

--- a les que gairebé tothom els hi reconeix una autoritat i una objectivitat per sobre de totes les pugnes d'interessos i de grupets existents

--- que s'han atrevit a criticar la situació que vivien i que han proposat alternatives per canviar-la i millorar-la, però aquestes persones han estat ignorades, i moltes vegades, marginades... i fins i tot, represaliades. **És hora de recuperar-les i d'honorar-les!**

--- que no han gosat enfrontar-se però que almenys s'han negat a continuar fent unes activitats pràctiques que veien negatives, i que aconseguixen obtenir “baixes laborals”, o que han canviat d'àmbit o de sector, o que s'han “reinventat” (i és molt interessant i també molt significatiu que aquesta expressió s'hagi posat de moda)

--- que volen deixar de fer el que estan fent, i que desitjarien denunciar-ho públicament però que no ho gosen/poden fer per raons familiars, econòmiques, fidelitats mal enteses, etc.

--- que...

Totes aquestes persones -i més!- formaran part de les noves direccions que, **agafant força en la nostra Història i en la nostra Terra, i actuant a favor de VIDA-VERITAT-LLIBERTAT-IDENTITAT CATALANA**, reemplaçaran a les actuals direccions anticatalanes.

A més, també l'experiència i algunes lectures m'indiquen que en moments de canvis profunds, com són que els estem vivint i ens els que:

--- ja hem tastat la llibertat arrabassada fa tres segles, i ARA LA VOLEM TOTA!!!

--- ens adonem que estem en les millors condicions des de 1714 (en particular, perquè no poden bombardejar-nos) per RECUPERAR LA LLIBERTAT I RECONSTRUIR LA NACIÓ

--- sentim que, con les darreres dotze generacions de catalans, hem nascut presos però que [ARA VOLEM I PODEM CONQUERIR VIURE LLIURES FINS A MORIR LLIURES](#)

--- [recuperem la força i la memòria dels nostres avantpassats](#) i [volem honorar-los](#)

--- estem perdent la por i prenent consciència de l'enorme que és la nostra [força de la raó](#)

---...,

es generen LÍDERS NATURALS que es posen al capdavant de les mobilitzacions, s'uneixen a les persones que van tenir una actitud honesta i valenta, i expressen a fora, en el discurs, en la mobilització i en l'organització, el que el poble sent i vol a dins.

A més, vull ressaltar la possibilitat que molts responsables mitjos canviïn de manera profunda i honesta. Jo mateix fa sis anys no tenia ni idea del que ara conec i proposo. Ho he hagut d'anar trobant, estructurant, elaborant, etc., al marge i en contra dels que manen a Madrid... i també dels que submanen a Barcelona. Ho he pogut fer perquè sóc català i en cap moment he col·laborat amb els capitosts de Madrid en mantenir sotmès al poble català. Però la Generalitat que re-emergeix el 1977 forma part constituent de l'“Estado-Español”, i els seus dirigents i funcionaris alts han tret molts avantatges per col·laborar amb Madrid a mantenir sotmès al poble català. I ara està fent-se visible aquesta col·laboració. La pressió popular farà que una important part rectifiqui la seva conducta al fer-se conscients de la real funció anti-catalana que estaven complint.

Hi ha possibilitats de canvi profund. Reforcem-les i acumulem forces fins a guanyar! Així sia!